

Daniel Onaca

Lucruri de mirare din istoria Suediei

EDITURA

LEVIATHAN

Daniel Onaca

Lucruri de mirare din istoria Suediei

**Oameni și întâmplări ciudate
de pe meleaguri nordice – din Scania
cea mănoasă de la sud până în Laponia
luminată de aurora boreală**

Prefață de Costin Tuchilă

București, 2026

Coperta: Costin Tuchilă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ONACA, DANIEL

Lucruri de mirare din istoria Suediei : oameni și întâmplări ciudate de pe meleaguri nordice - din Scania cea mănoasă de la sud până în Laponia luminată de aurora boreală / Daniel Onaca ; pref. de Costin Tuchilă. - București : Editura Leviathan, 2026
ISBN 978-630-6601-38-7

I. Tuchilă, Costin (pref.)

821.135.1

© Daniel Onaca

© Editura Leviathan, 2026

Editura Leviathan aparține Asociației Culturale Leviathan.

Adresa: Str. Gura Vadului nr. 1, bl. G 26, sc. 5, et. 2, ap. 46,
sector 3, 032336 București, România

E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com
leviathan.romania@yahoo.com

Tel.: 0721019223; 0774641519

Adresa web: <https://editura.leviathan.ro>

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere totală sau parțială a acestei ediții se pedepsește conform legilor.

Un calendar original sau Premise pentru ficțiuni de inspirație istorică

O enciclopedie de curiozități din istoria Suediei, ordonate ca într-un calendar, este această nouă carte a lui Daniel Onaca, scriitor român stabilit în Suedia, cu o frumoasă și apreciată carieră literară în țara de adopție. Dacă privim lista volumelor sale, numeroase, observăm că, pe lângă poezie, mai ales în genul haiku, autorul este atras de povești și legende folclorice din diverse spații geografice (românești, scandinave, ugandeze, ucrainene, andine etc.), repovestite sau prelucrate. *Crâmpoie din Scania* (Editura Leviathan, 2025) sunt „peisaje” și mici „portrete” lirice inspirate de ținutul suedez, Scania, în care autorul trăiește după plecarea din România. Cu economie de mijloace literare, fără exces metaforic, Daniel Onaca a compus din aceste *Crâmpoie din Scania*, cu migala unui pictor miniaturist, un reușit album.

Perspectiva istorică din *Lucruri de mirare din istoria Suediei* este amplă, din secolul al XI-lea până în veacul XX. Daniel Onaca selectează întâmplări diferite, reunite însă de caracterul lor de fapte rare sau bizare, unele surprinzătoare și, desigur, mai puțin cunoscute, uneori reinterpretate – toate ordonate cronologic în cadrul unei luni a anului. Multe dintre ele oferă un material care poate fi premisa unei dezvoltări literare, mai ales că ficțiunea de inspirație istorică nu și-a pierdut astăzi interesul, în ciuda celor care cred că doar realitatea contemporană, transpusă cu mai multă sau mai puțină imaginație, atrage cititorul.

Aleg câteva dintre „lucrurile de mirare” reținute de Daniel Onaca.

Regele Uniunii suedeze-daneze-norvegiană, Kristoffer al Bavariei, a murit la 34 de ani, în 1448, „ca urmare a unei bățături la picior, rău tratată! O moarte ciudată, dar și mai ciudat a fost fenomenul petrecut în ziua morții sale. Abia închisese regele ochii că în țară a izbucnit o furtună extrem de violentă. În ziua de **5 ianuarie**, copacii s-au rupt ca niște chibrituri, s-au prăbușit coșuri de fum, țiglele de pe acoperișuri zburau

prin aer ca păsările. Frontonul unei clădiri de la mănăstirea franciscanilor din Skänninge s-a prăbușit și a ucis doi călugări... «Asta se întâmplă când diavolul vine să-i ia pe ai lui», a spus atunci Karl Knutsson, dușmanul și succesorul regelui Kristoffer.”

„În iarna anului **1773**, mai exact, în ziua de **26 ianuarie**, Tribunalul din Stockholm a pronunțat sentința împotriva a doi tineri iresponsabili, condamnându-i la biciuire pentru vina de a se fi aventurat, testând podul de gheață format pe suprafața râului ce străbătea orașul. Judecătorul a aplicat astfel prevederile unui ucaz potrivit căruia tuturor celor care vor merge pe gheața nesigură să li se administreze câte 10 perechi de lovituri cu biciul. Pe deasupra, legea mai prevedea și că supușii, care sfidează regulile impuse și se înecă, pierd dreptul să fie îngropați în cimitir.”

„Pe **3 aprilie 1908**, Karolina Olsson s-a trezit din somn. «Și ce-i cu asta?», vă veți fi întrebat. Fiecare dintre noi ne trezim din somn fără ca asta să fie o noutate demnă de menționat. Așa este, numai că ființa despre care vorbesc a dormit adânc timp de 33 de ani (din 1875 până pe 3 aprilie 1908).”

Deși evenimentul cel mai cunoscut al Jocurilor Olimpice de la Stockholm, din 1912, „a fost misterioasa dispariție a unui alergător de maraton (care a reapărut abia prin anii 1980), cu ocazia lor a mai fost doborât un record: acesta a aparținut poliției din capitala suedeză, care a câștigat competiția la categoria arestării hoților de buzunare. Încă din faza de început a Jocurilor, vigilentele forțe de ordine au prins cinci manglitori faimoși la nivel internațional. Respectivii «întreprinzători» au fost plasați degrabă după gratii, unde au rămas pe toată durata desfășurării întrecerilor olimpice.”

„Conform unei cronică din epocă, la **6 septembrie 1542**, peste Kalmar a plouat sânge. Locuitorii binecunoscutului oraș de pe coasta Mării Baltice au perceput acea ploaie ca un semn ceresc. Era, ziceau ei, un avertisment pentru Gustav Vasa, regele Suediei din acea vreme, care l-a maltrat pe Nils Dacke, popularul conducător al unor răsculați din provincia numită Småland.”

Costin Tuchilă

1. Ianuarie

Născociri diavolești

În anul **1540**, regele Gustav Vasa nu și-a mai putut stăpâni mânia. S-a supărat atât pe vestitul reformator Olaus Petri, cât și pe arhidiaconul Laurentius Andre. Aceștia doi se încumetaseră să condamne cinstitul obicei al suedezilor de a-și pigmenta limbajul cu tot felul de blesteme. Într-una din predicile publicate de Olaus, de exemplu, acesta scrisese că „înjurăturile au fost inventate de cel mai furios diavol din talpa iadului”. Cum o asemenea faptă nu putea motiva aplicarea unei pedepse din cele mai severe, cei doi au fost acuzați de înaltă trădare iar lui Olahus i s-a mai pus în cârcă și tăinuirea unui atentat plănuțit împotriva regelui. La **2 ianuarie**, în orașul Örebro, celebrul reformator și arhidiaconul au fost condamnați la moarte. În final au fost totuși absolviți de pedeapsă, dar numai după ce și-au răscumpărat viața cu importante sume de bani.

Lucrarea necuratului

În anul **1448**, Kristoffer al Bavariei, regele Uniunii suedezo-danezo-norvegiană, a murit în timpul unei vizite în orașul Jönköping din Smolandia. Acest rege, apreciat de posteritate

ca fiind un monarh destul de bun și drept, s-a stins din viață ca urmare a unei bătăturei la picior, rău tratată! Avea 34 de ani. O moarte ciudată, dar și mai ciudat a fost fenomenul petrecut în ziua morții sale. Abia închisese regele ochii că în țară a izbucnit o furtună extrem de violentă. În ziua de **5 ianuarie**, copacii s-au rupt ca niște chibrituri, s-au prăbușit coșuri de fum, țiglele de pe acoperișuri zburau prin aer ca păsările. Frontonul unei clădiri de la mănăstirea franciscanilor din Skänninge s-a prăbușit și a ucis doi călugări... „Asta se întâmplă când diavolul vine să-i ia pe ai lui”, a spus atunci Karl Knutsson, dușmanul și succesorul regelui Kristoffer.

Sângele speriat de moarte

În ziua de **6 ianuarie** a anului **1622**, în apropierea castelului Örebro, a fost găsit cadavrul unei slujnice. Svartån se numea locul iar femeia părea a fi fost ucisă de cineva. Imediat au fost pornite cercetările pentru descoperirea vinovatului. După șase luni de investigații, a fost găsit: era vorba de un tânăr care însă nega cu insistență că el ar fi comis omorul. În această situație, la Curtea cu juri, s-a prezentat învățatul Jakob Rudbeckius care a prezentat o interesantă teorie criminalistică. Maestrul Jakob era convins că, dacă victima va fi deshumată și suspectul, forțat să pună mâna pe trupul moartei, în cazul că acesta era vinovat, din nasul ei va curge sânge.

Oricât de neobișnuită părea această procedură, jurații au fost de acord să-i dea curs. Slujnica a fost dezgropată, iar pre-

supusul făptaș a fost obligat să pună mâna pe trupul intrat deja stare de putrefacție. La ședința de analiză a rezultatului s-a raportat că, în timpul experimentului, din nasul victimei a curs, într-adevăr, sânge! „Este vorba de un lichid *empatic*”, a explicat învățatul Rudbeckius. Așa cum, în momentul morții, porcul, îngrozit de actul de violență, varsă sânge, tot așa și sângele victimei s-a speriat atunci când a fost atinsă, indiferent cât de vechi a fost cadavrul ei. În urma pledoariei a urmat verdictul. Care a fost el nu se știe, dar există toate motivele să se creadă că „proba sângelui speriat” a dus la condamnarea și executarea tânărului.

Obicei sângeros

În anul **1857**, primăvara a sosit foarte devreme pe insula Gotland. La **7 ianuarie** a fost împușcată prima ciocârlie. Faptul s-a petrecut în localitatea Visby. În vechime, lovirea primei păsări de acest fel, primăvara, era o ispravă foarte apreciată. De aceea „evenimentul” era urmărit cu atenție iar semnalarea lui în presă atribuia norocosului un statut de celebritate locală. Vânătorul ocazional se mai alegea și cu un ducat de aur primit chiar din mâna regelui. În acele vremuri, monarhul știa să prețuiască trufandalele și deliciul unui astfel de semn primăvărat. În 1861 însă, regele Suediei și-a dat seama de nepotriveala dintre primăvară și uciderea ciocârlilor. În consecință, tradiționala vânătoare de păsări mici a fost anulată.

Nevoia te învață

În ziua de **8 ianuarie 1766**, la Academia de Științe din Stockholm, s-au adunat o mulțime de învățați pentru a discuta despre o problemă acută: defrișarea pădurilor! Fondul forestier suedez se epuiza văzând cu ochii. Bogăția țării amenința să dispară. Asta din cauza exploatării excesive a lemnului la fabricarea diverselor produse, la obținerea unui anumit tip de cărbune, la construcția de case, ambarcațiuni și multe altele. S-a ajuns până acolo încât, din lipsa lemnului de foc, oamenii răbdau de frig și în colibe și în castele. În unele locuri, aceștia au început să folosească bălegar de vacă pentru a se încălzi. Pe scurt, la această criză națională trebuia găsită numaidecât o soluție! Ea a venit, parțial, din partea inventatorului CJ Cronstedt. Acesta, deja în anul următor, a creat prototipul unei sobe de teracotă, extrem de eficientă din punct de vedere energetic.

O fată bine educată

La **9 ianuarie 1642**, Kristina, viitoarea regină a Suediei, în vârstă de doar 16 ani, a fost prezentă, pentru prima dată, la activitatea Parlamentului (Riksrådet). Fusesse chemată pe post de „practicantă”, ca să urmărească felul cum lucrau reprezentanții administrației guvernamentale. Scopul era ca urmașa la tron să învețe deja la acea vârstă care îi vor fi îndatoririle. Se spune că, încă din copilărie, Kristina era deosebit de inteligentă. Pe când avea opt ani, referindu-se la precocitatea ei, ambasadorul Franței

notase că era o fire „sigură de ea și atât de îndrăzneată încât se vedea numaidecât că era fiica lui Gustav Adolf” (a faimosului rege cuceritor).

O formă de protest

În **1780**, în Stockholm existau nici mai mult nici mai puțin decât 34 de țesătorii care produceau pânză de mătase. Forța de muncă era constituită mai cu seamă din fete venite acolo de la țară. În ziua de **10 ianuarie**, Anna Rusina, o filatoarele de la una din acele ateliere, și-a părăsit brusc locul de muncă și s-a dus fără să mai privească înapoi. Era un fapt extrem de neobișnuit, dar motivul aceluia comportament nu ar surprinde pe nimeni astăzi. Angajatele lucrau în condiții extrem de grele. Se poate spune că erau considerate, pur și simplu, un fel de iobagi. Salariile erau de mizerie, iar angajatorii făceau tot posibilul pentru a menține salariile scăzute. Unul din sloganele vremii era „Bogăția unei țări e garantată de mulțimea săracilor”. Principiu economic național adoptat rapid și de către producătorii de mătase.

Democratizarea numelor

În localul Viktoria din Stockholm, în ziua de **12 ianuarie** a anului **1911**, a avut loc o întrunire la care au participat o mulțime de politicieni. Chestiunea aflată pe ordinea de zi privea apelativul cel mai potrivit care trebuia folosit în legătură cu femeile de condiție bună. Până atunci acestea fuseseră

intitulate „doamne”. Acum însă se considera că denumirea nu mai corespundea realității și că ea ar trebui modificată. S-au făcut tot felul de propuneri. Astfel, unii dintre participanți au considerat că toate femeile, indiferent de vârstă și starea civilă, ar trebui să poarte titlul ”fröken” (domnișoară). Alții au apreciat că mai potrivit ar fi termenul ”fru” (soție). Alții au susținut că alternative mai viabile ar fi „doamna mea” sau „soția mea”. Scriitoarea Frida Sténhof, una dintre inițiatorii întâlnirii, a fost de părere că bărbații ar trebui să se adreseze doamnelor de rang înalt cu titlul ”Ers nåd” (Grația Voastră) sau cu „Madame”. Până la urmă au fost acceptate denumirile ”fru” și ”fröken”. Asta până la reforma din anii 1960, când s-a trecut la folosirea numelui mic, și cu pronumele „tu”, indiferent de vârstă, grad de cunoștință sau poziție socială.

Lacrimile unui martor ocular

„Pe oriunde treceam, totul arăta pustiu și dezolant. Prietenii pe care i-am căutat erau fie morți, fie plecați în altă parte. Multe case și ateliere erau complet goale. Unele au fost jefuite, cu ferestrele sparte de răufăcători.” Cuvintele acestea nu aparțin vreunui observator din zilele noastre, ci au fost scrise de episcopul suedez Andreas Rhyzelius în anul **1711**. Prelatul descrie în biografia sa cele văzute în ziua de **13 ianuarie**, când, după mult timp de stat în casă, s-a încumetat să iasă și să se aventureze pe străzile Stockholmului. După ce a văzut o groază de lucruri oribile, s-a întors la locuința sa plângând. Priveliștea cumplită a capitalei

suedeze la acea dată se datora ciumei care izbucnise cu un an în urmă. Molima respectivă se declanșase în luna iunie, când un barcagiu a ignorat regulile de carantină stabilite de guvernul aflat în funcție. Urmarea criminalii sale neglijențe a fost moartea a circa 20.000 de locuitori, ceea ce însemna jumătate din întreaga populație de atunci a orașului.

Pedeapsa pentru trădare

Ziua de **15 ianuarie 1677** a fost o zi neagră pentru haiducii din sudul Suediei, așa-numiții *snapphanar*. Sărmanii răzvrățiți tocmai aflaseră vestea că regele al Carol XI-lea a emis împotriva lor un decret nemilos. Acesta stipula că oriunde va fi găsit un *snapphane* care a cauzat prejudicii Coroanei sau armatei sale, locuitorii din parohia căreia îi aparținea satul respectiv vor fi considerați trădători, amendați fiecare dintre ei cu câte 1000 de *riksdaler*, și tot al zecelea om, spânzurat. Haiducii au continuat să lupte împotriva autorităților statale, în ciuda acestei legi înfricoșătoare. Ca urmare, o săptămână mai târziu, regele a emis un nou decret care prevedea o pedeapsă și mai aspră. Se legifera astfel că, în satele care se va dovedi că i-au ajutat pe rebeli, va fi spânzurat fiecare *al treilea* creștin!

Omul nisipurilor

La **17 ianuarie 1909**, exploratorul Sven Hedin s-a întors în Suedia după ultima sa călătorie în Tibet, unde dăduse din rău

în mai rău. A înghețat de frig, a îndurat arșița soarelui și a băut pișat de cămilă ca să-și stâmpere setea. Timp de aproape 25 de ani a cutreierat Hedin pustietățile Asiei centrale urcând munți și traversând deșerturi. La Stockholm, celebrul explorator a fost întâmpinat cu urale și răsplătit cu o petrecere imensă. Ba a fost și înnobilit cu titlul de cavaler (titlu acordat pentru ultima oară, în Suedia). Nu toată lumea însă a fost impresionată de isprăvile lui. Strindberg, de exemplu, a considerat că Sven Hedin era doar o simplă farsă și a scris că ceea ce a descoperit el nu erau decât mari grămezi de nisip.

Vânătoarea regală

În ziua de **20 ianuarie 1681**, regele Carol al XI-lea a ucis un urs cumplit de furios. Întâmplarea a avut loc în cursul unei partide de vânătoare din pădurea aflată lângă Arboga, în ținutul Västmanland. Ursul hiberna liniștit în vizuina lui când l-a trezit regele, așa că furia lui era de înțeles și pe deplin justificată. Animalul pădurii a scos deci niște urlete înfiorătoare și s-a năpustit asupra intrusului. Acesta a tras asupra lui cu pușca din dotare, dar fără niciun rezultat. Regele a scos atunci pistolul, a tras și l-a descărcat în direcția fiarei. Singurul efect produs a fost acela că ursul s-a înfuriat și mai tare. Spre norocul regelui, în confruntare au intervenit, de partea sa, bineînțeles, cei doi câini ai săi de vânătoare. Cât timp aceștia i-au dat ursului de furcă, regele a profitat de răgazul ivit ca să-și reîncarce arma. Abia după a doua salvă a reușit să doboare fiara dezlănțuită. Mulțumit de

reușita vânătorii, regele a ordonat apoi transportarea ursului la Stockholm, unde a fost împăiat pentru a deveni și el „piedică în calea uitării”, cum se spune.

Efectul propagandei de război

În ziua de **21 ianuarie** a anului **1556**, cetatea finlandeză Viborg, aflată pe atunci în posesia suedezilor, a fost asediată de trupele rusești. Apărătorii fortăreței erau înspăimântați de superioritatea numerică a inamicului. Lucru cu totul de înțeles, dacă ținem seama de faptul că de partea suedeză abia dacă se putea numărau vreo 7.000 de oameni, în timp ce rușii țarului Ivan erau cu mult peste 50.000. Gustav Vasa, regele Suediei, prezent și el la locul confruntării, și-a dat seama de situația critică în care se afla corpul său de armată. Inventiv cum era însă, a recurs la două strategii, care, de-a lungul istoriei au mai fost folosite și de alți strategii militari. Mai întâi a răspândit zvonul că rușii sunt de o cruzime de nedescris și că dracul i-a luat pe cei ajunși în mâinile lor. Se vântura convingerea că era mai bine să mori de moarte bună (ca să zicem așa) decât de mâna rusului sălbatic. Pe lângă asta, regele mărinimos i-a îndemnat pe soldați să dea pe gâtlej cât mai multe câni de rachiu, în speranța că licoarea consumată le va spori curajul și hotărârea de a se avânta în luptă. Și n-a greșit! Cetatea Viborg a fost salvată de asediul barbarilor. Cu acea ocazie, trebuie adăugat, pentru că, până la urmă, după Primul Război Mondial, de ce i-a fost scris n-a scăpat. Localitatea se află în prezent sub stăpânirea rușilor, care, după cum se știe, nu dau niciodată înapoi. Ce-au luat, luat rămâne!

Note biobibliografice

Prozator, poet, traducător, mediator cultural, povestitor oral, cronicar plastic și literar, Daniel Onaca s-a născut în anul 1954 la Reșița. A plecat din țară în 1984. În prezent este stabilit pe coasta de vest a Suediei, la Göteborg. În țara de adopție a absolvit facultățile de Filologie, Biblioteconomie și Lingvistică din cadrul Universității din Lund. Autor a aproape 30 de volume, dintre care patru publicate în Suedia. Prezent în 12 antologii colective cu poezii și texte de proză. Domeniile abordate includ poezii și poeme haiku, povestiri, basme și povești pentru copii, traduceri, eseuri și cronici literare.

Publică în mod constant recenzii, traduceri, cozerii și eseuri pe teme culturale în diverse reviste din București, Reșița, Timișoara, Constanța, Iași, Brașov, Bacău („Reflexe”, „Leviathan”, „Reșița literară”, „Gazeta de Vest”, „Poezia”, „Albatros”, „Sintagme literare” „Oaza de cultură”, „Plumb”), precum și cronici plastice în diverse reviste culturale suedeze online. La acestea se mai adaugă și colaborări la revistele literare online din Diaspora: „Itaca” (Dublin, Irlanda), „Condeierul diasporei” (Viena, Austria), „Conexiuni literare” (Cleveland, SUA).

Redactor al fostei reviste de cultură „Clubul Artelor Bifrost” (2022–2024) și fondator (împreună cu Andi Dumitrache) al Editurii Bifrost, ambele din București. Este membru a două asociații suedeze de haidjini (autori de haiku), al Uniunii Scriitorilor Suedezi și al Asociației Scriitorilor din Göteborg (Författacentrum Väst) din 2025.

Volume publicate:

Mellan jordelivet och himlens tullar (Între pământ și vămile cerului), povești din folclorul românesc, Borås, Suedia, Editura Recito förlag, 2016

Din lumea lui Loke, poezii, București, Editura Coresi, 2016

Șapte poeți suedezi moderni și contemporani – eseuri critice, București, Editura Coresi, 2016

O iarnă scandinavă – 100 de poeme haiku în stil clasic, București, Editura Coresi, 2016

Roua anului 2016 – alte 100 de poeme haiku în stil clasic, București, Editura Coresi, 2017

Parfum de imortele – încă 100 poeme haiku în stil clasic, București, Editura Coresi, 2017

La gura fiordului, poezii, București, Editura Coresi, 2017

Povești de la malul pescarilor din Limhamn – istorii scandinave culese și prelucrate, București, Editura Coresi, 2017

Roua anului 2017 – 100 poeme haiku și alte tristihuri, București, Editura Coresi, 2018

Sex nycklar till sex portar (Șase chei la șase porți), basme, ilustrații de Linda Bedwall, Borås, Suedia, Editura Recito förlag, 2018

Parfum de eternele – 100 poeme haiku tot în stil clasic, București, Editura Coresi, 2018

De pe plaiuri andine – povești pentru copii, ilustrații de Mirona Mara, București, Editura Coresi, 2018

Șapte chei la șapte porți – povești nemuritoare, basme, ilustrații de Linda Bedwall, București, Editura Coresi, 2019

Roua anului 2018 – 100 poeme haiku și alte tristihuri, București, Editura Coresi, 2019

Alți zece poeți suedezi moderni și contemporani, eseuri critice, București, Editura Coresi, 2019

Parfumuri de perene – alte 100 de poeme haiku în stil clasic, București, Editura Coresi, 2019

Decantări din 365 de zile, poeme gogyohka, București, Editura Coresi, 2020

Parfumuri vechi, arome noi – 100 de poeme în stil clasic, București, Editura Coresi, 2020

Cântări alkyonice, poezii, București, Editura Bifrost, 2021

Din ținutul inuiților – povești pentru copii, ilustrații de Mirona Mara, București, Editura Bifrost, 2022

Din jungla ugandeză – povești pentru copii, București, Editura Bifrost, 2022

De pe întinsuri ucrainene – povești pentru copii, ilustrații de Asty Karmansky, București, Editura Bifrost, 2022

De prin fiorduri norvegiene – povești pentru copii, ilustrații de Asty Karmansky, București, Editura Bifrost, 2022

Din văile Caucazului – povești pentru copii, ilustrații de Asty Karmansky, București, Editura Bifrost, 2023

Mellan Donau, Tisa och Mureș dalen: folksagor från Banat, Borås, Suedia, Editura Recito förlag, 2023

Crâmpeie din Scania, poeme, prefață de Costin Tuchilă, București, Editura Leviathan, 2025

Hopetts Nyanser, ekfrasdikter (Nuanțele speranței, poeme ecfrastice), prefață de Hedvig-Christina Hell, Editura Freja, Suedia, 2026

În volumele colective:

Puf de păpădie/Dente di Leone/Dandelion, haiku, antologie trilingvă (coord. Daniela Zglibuțiu), Iași, Editura PIM, 2017

Trepte, antologie de proză (coord. Mariana Moga), Cluj-Napoca, Editura Colorama, 2017

Ferestre, antologie de proză (coord. Mariana Moga), Cluj-Napoca, Editura Colorama, 2018

41 Arguments avant la lettre, The fourth Romanian/Australian Anthology – Contemporary Poetry & Prose. Editori: Mihaela Cristescu, SE Crawford, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2019

Amintiri de la Cenușarul Șenilic – texte ale autorilor reșiteni, Reșița, Editura TIM, 2019

Ecou pentru alt mâine – Scriitori români de pretutindeni, antologie de proză (coord. Mariana Moga), Iași, Editura Rotipo, 2020

Anatomia unui ideal – Poezia anilor 2000, antologie de poezie (coord. Mariana Moga), Giroc, Editura Castrum de Thymes, 2022

Lacrimi de toamnă (coord. Mariana Moga), Iași, Editura Ștef, 2023

Dancing Dragons, Romanian/Australian Anthology – Contemporary Poetry & Prose (coord. Mihaela Cristescu), Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2023

Lui Eminescu, neuitare, antologie de poezie și proză (coord. Mariana Moga), Giroc, Editura Castrum de Thymes, 2025

Dialogues, Romanian/Australian Anthology – Contemporary Poetry & Prose (coord. Mihaela Cristescu), Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2025

Balada unei nopți de iarnă, antologie de poezie și proză (coord. Mariana Moga), Giroc, Editura Castrum de Thymes, 2026

În alte volume:

Dicționar de reliefuri literare românești, vol. II (coord. Mariana Moga), Baia Mare, Editura eCreator, Colecția Critica, 2019

Enciclopedia scriitorilor români contemporani de pretutindeni – în propria lor viziune. Realizator Traian Vasilcău, coord. acad. Mihai Cimpoi, Chișinău, Editura Bestseller, 2020

Hodie scriptoribus, catalog al scriitorilor români (coord. Mariana Moga), Giroc, Editura Castrum de Thymes, 2022

Premii acordate de revista „Itaca” din Dublin, Irlanda, în cadrul concursurilor „Cartea anului”:

2017: Premiul al II-lea la categoria **Poezie**, pentru volumul de versuri ***Din lumea lui Loke***

2017: Premiul al III-lea la categoria **Proză**, pentru volumul de eseuri critice ***Șapte poeți suedezi moderni și contemporani***

2018: Premiul al III-lea la categoria **Proză** pentru ***Povești de la malul pescarilor din Limhamn***

2020: Premiul al III-lea la **Secțiunea specială**, pentru volumul de eseuri ***Alți zece poeți suedezi moderni și contemporani***

Referințe critice (fragmente)

Despre culegerile de haiku:

„Poetul și scriitorul Daniel Onaca duce arta haikuului românesc spre noi dimensiuni, cum o demonstrează cărțile sale apărute la Coresi Publishing House.” – **Vasile Poenaru**

„Autorul face un experiment interesant, îmbinând estetica speciei nipone cu modalități occidentale, brodând-o cu teme și motive literare din mitologie, din folclorul românesc.” – **Ioana Bud**

„Daniel Onaca observă, notează și, mai mult decât a realiza fotografii emoționante ale clipei, reușește să cuprindă în trei rânduri un film cu imagini cursive, prelungite în eternitate.” – **Matei Mircioane**, *Daniel Onaca și iarna scandinavă*, în revista „Argument”, Reșița, ianuarie, 2017

„Trei-poemele lui Daniel Onaca decupează realitățile imediate într-un reportaj sui-generis, pentru care formatul/tehnica haiku este «mănușă» potrivită (nu și singura credem însă), poemul de notație și, simultan, obligația formei fixe rezonând cu intenția sa de sublimare, de rafinare a trăitului.” – **Ada Cruceanu Chisăliță**

„Daniel Onaca a preluat arta haiku, dând frâu liber expresivității limbii române, pe care o modelează cu măiestrie. A publicat, în anii 2016 și 2017, *O iarnă scandinavă*, *Roua anului 2016* și *Parfum de imortele*. Exemplele selectate definesc specificul dialogului dintre Daniel Onaca și cititor, lăsându-i, acestuia din urmă, posibilitatea interpretării proprii a imaginii surprinse.” – **Mariana Paula Iova**

„Dar dacă haiku-ul este, așa cum s-a opinat, un poem filosofic despre condiția omului în cadrul naturii, Daniel Onaca demonstrează că poate scrie haiku major în multe dintre piesele sale. Iată de exemplu un poem despre iminența pericolului: «chira în aer – drept spre piatră stridia/ încă întreagă»; unul despre rătăcire sau moarte: «la ceas de noapte – demult fără lumină/ farul genovez»; despre suferința necunoașterii: «în august pe dig – priviri stăvilite de/ perdeaua de nori»; despre eternizarea efemerului în artă: «fluturile dus/ de vârtejul vântului – rămas un haiku»; despre vitalitate: «noapte cu cântec – în heleșteul cel nou/ broasca bătrână». – **Marina Cușa**, *Roua anilor lui Daniel Onaca*, în revista „Poezia”, Iași, numărul din iarnă, 2019.

„Poemele nipone ale lui Daniel Onaca transcend oricărui localism creator cunoscut; ele nu se «întâmplă» aici sau acolo, ci peste tot. Autorul scrie transdisciplinar, ca un veritabil cetățean al lumii, afirmând negreșit o marcă din post-literatură și din post-umanism. Universul miniatural i se potrivește perfect, atâta timp cât e conștient că are la dispoziție o infinitate de vieți, ce apar și se evaporă accelerat, fiecare sub influența altui soare. Daniel Onaca scrie enciclopedic, iar ciclurile sale sunt colecții de fragmente din diverse culturi, din felurite civili-

zații, din epoci variate, trăite simultan și aduse la zi și apoi salvate prin viziuni arheologice, muzeistice, bibliografice unificatoare.” – **Angela Furtună**

„Deși plecat demult din România, Daniel Onaca nu și-a uitat nici limba, nici țara natală, cu care a păstrat o bună colaborare, prin scrierile sale diverse și interesante, publicate aici și lansate în prezența sa, nu de puține ori la saloanele de carte din Capitală. A tradus autori suedezi și români, dovedind că literatura poate surmonta distanțele geografice, și nu numai, iar sentimentele și trăirile omenești sunt la fel, oriunde în lume, chiar dacă exprimate în moduri și nuanțe diferite. Preponderent, scrie haiku, optând pentru acest tip de poezie scurtă, dovedind spirit de observație și de reflecție în enunțuri concentrate asupra unei lumi dezvăluindu-și, în chiar lucrurile mici, aparent neînsemnate, minunăția, misterul, eternitatea.” – **Victoria Milescu** despre volumul *Parfumuri vechi, arome noi*

„Părînd mult mai liber în selecția și combinarea unităților de limbaj, deci pe ambele axe ale acestuia, mult mai decis, apoi, să consemneze dramatismul existenței umane, Daniel Onaca accentuează, cu acest volum, micile, necesarele «revolte» față de «seninătatea» poemului nipon, cu o invitație, în primul rând, la receptarea trecerii ca fapt definitiv, nereiterabil parte, desigur, a culturii europene «speriată de moarte».” – **Ada Cruceanu** despre volumul *Parfumuri vechi, arome noi*

Despre alte culegeri de poezii:

„Daniel Onaca a pășit pe tărâmul haiku ca un autor născut în limba română, știutor al felului de a vorbi al bănașenilor (pe care-l evidenți-

ază în creațiile sale), dar și trăitor în Suedia.” – **Marius Chelaru**, *O privire spre lumea lui Loke*, în revista „Poezia”, Iași, numărul din toamnă, 2017.

„E dificil de comentat această carte, care dezarmează prin simplitatea și ingeniozitatea de a evidenția adevăruri a căror cunoaștere este una esențială, determinând regândirea propriei existențe spirituale. Printre altele, care vin să ilustreze la modul cel mai direct, fără inutile subtilități, trăirile umane, iată și un exemplu de ideală încheiere a oricărei cărți: «Cum cel ce așteaptă pachetul de la o rudă bogată la fel pândesc și scriitorii un articol despre cartea lor.»” – **Carmen Focșa** despre volumul *Decantări din 365 de zile – poeme gogyohka*

„[...] există în aceste poeme multe teme îndrăgite pe care haiku-ul le evită: dragostea, politica, religia, moartea, narcisismul, cugetarea. Haiku-ul prezintă natura așa cum este, tanka o însuflețește, iar poemele meditative – Gogyohka – prezintă totul la modul constatat, rece, indubitabil, de o frumusețe, adâncime, înălțime austeră, aparte. Vârf de munte alb, adânc de tău, lac montan strălîmpede și profund albastru, creangă de brad verde legănat, cugetarea fiind o rășină curgând ca o lacrimă pe trunchiul vieții. Dacă haiku-urile vizează să atingă inefabilul, sobrietatea, starea de zen, aceste *Decantări* sunt sistematic umplute cu miera gândului.” – **Florin Grigoriu** despre volumul *Decantări din 365 de zile – poeme gogyohka*

„Daniel Onaca îmbogățește lumea umană cu aceste realități pe cât de simple pe atât de tulburătoare, creează experiențe inedite, amplifică trăirile și reușește să facă viața mai deosebită, mai intensă. [...] Autorul

reușește să selecteze elemental esențial de conflict al unei povestiri cu aspect de acumulare crescândă, sau telescoparea evenimentelor. Toate aceste procedee fac din scriitura domnului Daniel Onaca, una inconfundabilă. Artă sugerării prin selectarea detaliului semnificativ, prin uzul imaginii și al simbolului, este arta mânăuirii cuvântului și frazelor.” – **Mioara Anastasiu** despre volumul *Cântări alkyonice*

„Pentru noua sa carte de versuri, Daniel Onaca alege o formă poetică succintă, terține, oarecum asemănătoare cu haiku-ul, pe care autorul îl cultivă, ca de altfel și poemul gogyohka, de cinci versuri, creat de japonezul Enta Kusakabe, poate chiar mai variat tematic în comparație cu haiku-ul și tanka, dar fără rigoarea unui număr fix de silabe. Aceste «peisaje» și mici «portrete» lirice inspirate de ținutul suedez, Scania, în care autorul trăiește după plecarea din România, nu sunt propriu-zis haiku-uri, neavând 17 silabe (cu structura 5-7-5). Le apropie însă existența celui centru poetic (de obicei, imagistic) reprezentat de un cuvânt în jurul căruia se ordonează semnificația strofei. Ele au valoarea unui instantaneu, frecvent vizual sau auditiv: «Felinarele stinse –/ Liliacul alb/ luminează străduța.»; «Asediul dimineții./ Soarele bate/ la poarta castelului.»; «Ora de gimnastică:/ podul Fersen peste/ Canalul în șpagat.»; «Umbrele alungate/ de pe strada ce/ duce spre biserică.»; «Noua orgă de lumini/ înviorează/ cerul toamnei la Malmö.»; «Freamăt de frunze în jur/ surdinizat de/ dangătul unui clopot.»; «Mesteacănul ascultă/ apa plescând./ O broscuță prinsă-n plisc.» „Duruit neașteptat./ O scurtă pauză.../ Și iar, ciocănitorea!»; «Solfegii de flaut răzbat/ dinspre grădină,/ ori cântă măcăleandru?»; «Tremuriciul cântă iar/ și bate tactul,/ neobosit, cu coada.» [...] Cu economie de mijloace literare, fără exces metaforic, Daniel Onaca a compus din aceste *Crâmpoie din Scania*, cu

migala unui pictor miniaturist, un reușit album.” – **Costin Tuchilă**, *Instantanee lirice rostite în șoaptă*, prefață la volumul *Crâmpie din Scania*

Despre volumele de proză:

„Daniel Onaca are darul marilor povestitori conștienți de funcția inițiatică a istoriilor cu iz mitic. Sursa de inspirație o constituie o Suedie ancestrală, în care personajele înzestrate cu harul *zicerii* duc mai departe o tradiție în care miturile sunt reinventate, pentru a servi unui scop educativ implicit. Sâmburele de adevăr consacrat prin legendă este inserat în periplul personajului-narator, un alter-ego al scriitorului – curios și bine ancorat în orizontul tradițional al culturii suedeze, după cum anunță și titlul *Ciudatele istoriei de la malul pescarilor*. Istoriile lui Daniel Onaca dau naștere unei mitologii sui-generis, de care înșiși suedezii s-ar putea servi spre a-și îmbogăți zestrea literaturii de ficțiune care irumpe spontan din misterul și farmecul etern al propriului folclor.” – **Andra Tischer**

„Dincolo de «basmul» recondiționat, narațiunea lui Daniel Onaca este o «carte de învățătură», din care nu lipsesc amintirile, chiar mici consemnări, datînd din varii timpuri, parte a ceea ce înseamnă chiar biografia autorului. [...] Compoziții largi, cu suprapuneri de timp și detalii narative, nu lipsite de secvențe poematice, strecurînd cu bună știință meditații legate de rostul vieții și căile de urmat spre a-l împlini, basmele acestea își găsesc «rostul» în lectura celor pentru care lumea mai are un «rost».” – **Ada D. Cruceanu**, despre culegerea de basme *Șapte chei la șapte porți*

„Însuși titlul – *Alți zece poeți suedezi moderni și contemporani* (Editura Coresi, 2019) – sugerează o acțiune a cărei continuitate o asigură autorul propunându-și să aducă în atenția cititorului român nume reprezentative ale poeziei suedeze, destul de puțin cunoscută la noi. Fără a se erija în critic/istoric literar, autorul alcătuiește portretul spiritual al fiecărui poet dintre cei cuprinși în carte, selectând, pe de-o parte, considerațiile altor exegeți, pe de alta – momente semnificative din viața lor, care le-au influențat, direct sau indirect, creația. Nu în ultimul rând, Daniel Onaca, el însuși poet, dovedește remarcabile abilități de traducător...” – **Carmen Focșa**, *O carte necesară*, în revista „Plumb”, Bacău, nr. 1, 2020.

„Noua carte familiarizează publicul cititor român cu nume importante din literatura suedeză contemporană, prin viziunea proprie a unui poet care privește cu empatie viața și opera altor poeți, pe fundalul socio-politic al lumii în care trăim. Fiecare poet beneficiază de date biobibliografice succinte, dar semnificative, referitoare la viața personală, studii, călătorii, cărți importante, premii etc. Opera acestora e analizată în corelație cu mediul în care s-au format, cu viața personală, de cele mai multe ori dramatică, reflectată tulburător în poemele lor. Fragmentele din poeme sunt traduse, având alături tipărit și textul suedez. Autorul cărții face analize comparatiste, stabilește legături și filiații între poezii suedeze și poeți europeni, între poezii suedeze și poeți români. [...] Recenta carte a lui Daniel Onaca, ce îmbină analiza operei cu analiza vieții poezilor, se citește ca un roman, cu personaje având destine și trasee imprevizibile, unde gloria și mizeria se află într-o alternanță misterioasă. O lume în care splendoarea și tragismul coexistă într-un mod fascinant.” – **Victoria**

Milescu, *Poeți suedezi în viziunea unui poet român*, despre volumul *Alți zece poeți suedezi moderni și contemporani*, în revista „Leviathan”, nr. 1, 2020.

„În dorința de creare a unui postament solid Cântării sale, într-o dăinuire prin universalizare, îmbină firesc, fără tezism livresc, raportări culturale enciclopedice, într-un ecumenism mitologic – în corelări livești ca-n vase comunicante, din mitologia nordică (germanică, scandinavă), cu mitologia populară română, mitologia greacă, ori miticul biblic. [...] Stilistic, discursul liric este adaptat formulei epopeice, prin altețea vocabularului, prin tonul imnic și prin aticismul stilului – stilul înalt, elegant, rafinat al clasicismului antic, într-o frazare armonioasă, cu acuratețe și finețe nobilă. [...] Întregul volum este o miniatură antologică, în filigran artistic, ce intarsiază (asemeni chihlimbarului mieriu insecta), o odisee aparte a călătorului care-și depășește condiția de umil emigrant, devenind rapsodul cetățean universal, trubadur sub semnul armoniei Kalokaghatiei.” – **Maria Nițu** despre volumul *Cântări alkyonice*

Cuprins

<i>Un calendar original sau Premise pentru ficțiuni de inspirație istorică, prefață de Costin Tuchilă</i>	<i>5</i>
1. Ianuarie	7
2. Februarie	20
3. Martie	39
4. Aprilie	51
6. Mai	66
7. Iunie	74
8. Iulie	84
9. August	94
10. Septembrie	107
11. Octombrie	118
12. Noiembrie	127
13. Decembrie	138
<i>Note biobibliografice</i>	<i>148</i>
<i>Referințe critice (fragmente)</i>	<i>153</i>

La Editura Leviathan au apărut:

- Radu Comșa, *De ce și-a lăsat Petre P. barbă și alte povestiri*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă, 2021
- Cornelia Bartels (Mönchengladbach, Germania), *Decupaje*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă, postfață de Pușa Roth, 2021
- „Nino Nino” și poveștile copilăriei, texte și desene ale copiilor din grupul artistic „Nino Nino” din Brăila, din cadrul proiectului „Zâmbetul unește” al Asociației Culturale Leviathan, realizat împreună cu Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila, Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă. Prefată și prezentări de Lică Barbu, cuvânt introductiv de Mihaela Doinița Stanciu, postfață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 2021
- Pompilius Micu, *Un visător rătăcit în viitor*, proză scurtă, 2021
- Gina Zaharia, *Cartea de sub braț*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă, postfață de Pușa Roth, referințe critice despre poezia și proza Ginei Zaharia. Coperta: Rudy Roth, 2021
- Camelia Cristescu (Insulele Baleare, Spania), *Rețete de supraviețuire între solstiții*, poeme. Cu un cuvânt introductiv al autoarei. Postfață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth. Foto copertă: lucrare de Rainer (Cuba). Ilustrații: Arisi (Palma de Mallorca, Spania), ediție cartonată și broșată, 2021
- Lică Barbu, *Aventurile lui Licuță dincolo de Capătul Lumii*, povestire, ilustrații de Cristina-Anamaria Paraschiv, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2021
- Eric Alexander Roth (11 ani, Palma de Mallorca, Spania), *Vertical Gardens*, volum în limba engleză, cu ilustrațiile autorului. Coperta: Rudy Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2021

• Gina Zaharia, *Povești pentru Ilinca*, literatură pentru copii, ilustrații de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2021. Necomercială. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit). Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

• Dan Caragea (Lisabona, Portugalia), *Despre corp și frumusețe în viață și în arte*, eseu, cu 88 de ilustrații color, ediție electronică (pdf, acces gratuit), 2021. Volumul poate fi citit și descărcat de pe portalul editurii.

• Ionuț Cristache, *A doua față*, roman, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2022. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit). Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

• Ovidiu Gligu (Liège, Belgia), *Uimitoarele aventuri ale grăsanului Mickey din Zona Gării*, roman liric, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Marieta Cristian, *La pas cu absolutul*, poeme, prefață de Victoria Milescu. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Vasilica Grigoraș, *Evoluția ideilor filosofice la Dimitrie Cantemir*, prefață de Costin Tuchilă, referințe critice despre volumele publicate de Vasilica Grigoraș. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Marius Cosmin Vasile, *Eficiență și performanță în ecuația agrobusiness*, prefață de Prof. univ. dr. Manole Victor. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Iuliana Dinu, *Povestiri cu tâlc*, fabule pentru copii. Desene color de Alexandra Barbu, clasa a VI-a, Școala nr. 2, Voluntari – Ilfov. Cuvânt înainte al autoarei, postfață de Costin Tuchilă, referințe critice despre cărțile autoarei. Ilustrația copertei: Alexandra Barbu, 2022

• Puşa Roth, *Aventurile lui UNU*, poveste pentru copii, ilustrată cu desene de Albert Frederick Roth (7 ani, Palma de Mallorca, Spania). Coperta: Rudy Roth, color, ediție de lux, cartonată, 2022

• Fernando Pessoa, *Mesajul (Mensagem)*, ediție bilingvă, traducere din limba portugheză, prefată și note de Dan Caragea. Coperta: Rudy Roth, 2022. Premiul Cartea anului 2022, acordat de Filiala București – Traduceri Literare a Uniunii Scriitorilor din România

• Cristian Vasile, *Eficiența managementului în sistemul serviciilor medico-sanitare*. Cu bibliografie și date despre autor. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Liliana Toma, *Elitre*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Gina Zaharia, *aniG*, poeme, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2022

• Florin Solomon, *Cartea mea*, poeme, prefată de Puşa Roth. Coperta: Rudy Roth, 2023. Ediție necomercială.

• Florin Solomon, *O lacrimă dacă aş fi*, poeme, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2023. Ediție necomercială.

• George Corbu, *Caragiale versus Urmuz*, Efigii în epigrame, prefată de Costin Tuchilă. Grafică de Rudy Roth, 2023

• Letiția Vladislav (Spania), *Herr Wang și genitivul*, proză scurtă, prefată și copertă: Costin Tuchilă, 2023

• Valentin Emil Muşat, *anamneze*, poeme, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2023

• Dori Lederer (Portugalia), *Când îngerii se dezbracă de aripi*, roman, prefată și copertă: Costin Tuchilă, 2023

- Pompilius Micu, *A(furisi)sme. Gânduri pentru... banca timpului, aforisme*, prefată și copertă: Costin Tuchilă, 2023
- Constantin Radu Vasile, *33 de interioare, mandale și cioburi în care m-am văzut orb din naștere*, prefată de Costin Tuchilă, 2023
- Nicolae Feraru, *Prima iubire, țambalul, memorii*, ediție îngrijită de Elena Stoican. Cu album fotografic din arhiva Nicolae Feraru. Coperta: Rudy Roth, 2023
- Veronica Pavel Lerner, *Peripeții canadiene*, proză scurtă, cu ilustrații de Adelaida Mateescu, prefată de Costin Tuchilă, 2024
- Angelina Nădejde, *Din primăveri trecute peste mine*, poeme, prefată de Costin Tuchilă, 2024
- Fernando Pessoa, *Poeme de Alberto Caeiro (Poemas de Alberto Caeiro)*, ediție bilingvă, traducere din limba portugheză, prefată și note de Dan Caragea, 2024
- Camelia Cristescu (Insulele Baleare, Spania), *Eroismul singurătății*, postfață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, ediție de lux, cartonată și broșată, 2024
- Lucia Eniu, *Păpușarnița*, roman, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2024
- Florin Solomon, *Pământean*, poeme. Coperta: Rudy Roth, 2024
- Rodica Dascălu, *Dimineața e mereu de partea ta*, poeme, prefată de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 2024
- Mircea Bodnariu, *Cincizeci de mini-proze*, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2024
- Florika Waltère, *Stress & the Cities – Vise, valuri, vorbe*, roman experimental, 2 volume, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 2024

• Maria-Alexandra Timbuș, *AI și Noi*, studiu. Ilustrația copertei aparține autoarei, 2024

• Alina Lavinia Grigoraș, *Aligri și cele patru anotimpuri*, roman, vol. 1, *Anria*, desene de Eva-Katerina Buțu, prefață de Costin Tuchilă, ediție de lux, 2024

• Liana Nicolae, *Amurgul timpului*, poeme. Coperta: Costin Tuchilă, 2024

• Ioan Popoiu, *Caligula*, poeme. Coperta: Costin Tuchilă, 2024

• Urfet Șachir, *Tradiții, datini și obiceiuri turcești*/Ürfet Şakir, *Türk Gelenegi, Göreneği ve Âdetler*, ediție bilingvă română-turcă în traducerea autoarei. Prefață de Osman Bozkurt, poet, membru al TYS (Sindicatul Scriitorilor Turci). Coperta: Rudy Roth, 2024

• Letiția Vladislav, *Nada*, roman, prefață de Lőrinczi Francisc-Mihai, note de lectură. Coperta: Costin Tuchilă, 2024

• Daniel Onaca, *Crâmpie din Scania*, poeme, prefață și copertă: Costin Tuchilă, 2025

• Maria Chirtoacă, *Frumoșii zori ai copilăriei*, poezii, ilustrații de Bodgan Petry, 2025

• 7 pentru Văleni, poeme, antologie de Valentin Emil Mușat, prefață și copertă: Costin Tuchilă, 2025

• Camelia Cristescu, *Reziliența – O indestructibilă determinare. Deconstrucția utopiilor*, eseu. Coperta: Rudy Roth, 2025

• Iuliana Dinu, *Povestea ceșcuței de cafea*, basm, ilustrații și copertă: Alexandra Barbu, ediție de lux, 2025

• George Corbu, *Atâta naștere de dor...* *Catrene existențiale*, ilustrații după *Bijuterii* de Alina Carp, prefață de Costin Tuchilă, ediție de lux, 2025

• Elena Stoican, *Povești cu Țuchi*, proză pentru copii, postfață de Costin Tuchilă, ilustrații color, ediție de lux, 2025

• Florin Solomon, *Destăinuirea*, poeme, prefață de Vladimir Barbu. Coperta: Costin Tuchilă, 2025

• Florin Solomon, *Stele pe cer, destine pe pământ*, poeme. Coperta: Costin Tuchilă, 2025

• Marin Vasile, *Viața între vis și realitate*, eseu, prefață și copertă: Costin Tuchilă, 2025

• Fernán Caballero, *Povestiri*, selecție, traducere din limba spaniolă, prefață și tabel cronologic de Lavinia Vlădescu. Coperta: Costin Tuchilă, 2026

• Marin Moscu, *Simfonia sentimentelor*, prefață de Tudor Cicu. Coperta: Costin Tuchilă, 2026

• Vasilica Grigoraș, *Poezia, sanctuarul inimii*, poeme, ediție multilingvă în 17 limbi străine. Prefață și copertă: Costin Tuchilă, 2026

• Mihaela Mincof Dănilă, *Primăvara din ninsori*, poezii. Coperta: Costin Tuchilă, 2026

• Pușa Roth, *The Adventures of ONE*, English version by Diana Gabriela Radu, illustrations by Albert Frederick Roth, 2026.

Cărțile au prețuri foarte accesibile și sunt editate în condiții grafice deosebite.

Pe portalul editurii, detalii despre volume și autori, fragmente din cărți. Adresa: <https://editura.leviathan.ro/>

Toți cei care doresc să colaboreze cu Editura Leviathan sau să cumpere cărțile noastre ne pot contacta pe adresele de mail:

costintuchila@gmail.com

pusa.roth@yahoo.com

leviathan.romania@yahoo.com

Lector: Puşa Roth
Corectură şi tehnoredactare: Leviathan. Apărut: 2026
Format: 14,8x21 cm
Editura Leviathan, Bucureşti, România
E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com;
leviathan.romania@yahoo.com
Tiparul: PIM Iaşi

O enciclopedie de curiozități din istoria Suediei, ordonate ca într-un calendar, este această nouă carte a lui Daniel Onaca, scriitor român stabilit în Suedia, cu o frumoasă și apreciată carieră literară în țara de adopție. Dacă privim lista volumelor sale, numeroase, observăm că, pe lângă poezie, mai ales în genul haiku,

autorul este atras de povești și legende folclorice din diverse spații geografice (românești, scandinave, ugandez, ucrainene, andine etc.), repovestite sau prelucrate. *Crâmpoie din Scania* (Editura Leviathan, 2025) sunt „peisaje” și mici „portrete” lirice inspirate de ținutul suedez, Scania, în care autorul trăiește după plecarea din România. Cu economie de mijloace literare, fără exces metaforic, Daniel Onaca a compus din aceste *Crâmpoie din Scania*, cu migala unui pictor miniaturist, un reușit album.

Perspectiva istorică din *Lucruri de mirare din istoria Suediei* este amplă, din secolul al XI-lea până în veacul XX. Daniel Onaca selectează întâmplări diferite, reunite însă de caracterul lor de fapte rare sau bizare, unele surprinzătoare și, desigur, mai puțin cunoscute, uneori reinterpretate – toate ordonate cronologic în cadrul unei luni a anului. Multe dintre ele oferă un material care poate fi premisa unei dezvoltări literare, mai ales că ficțiunea de inspirație istorică nu și-a pierdut astăzi interesul, în ciuda celor care cred că doar realitatea contemporană, transpusă cu mai multă sau mai puțină imaginație, atrage cititorul.

Costin Tuchilă

ISBN 978-630-6601-38-7

